

След като две десетилетия поживяха в условията на плуралистична демокрация и свободна пазарна икономика, българите сякаш преоткриха самоиронията като средство да направят по-поносимо мизерното си съществуване. Така се роди едно почти философско обобщение, поразяващо със своята точност и безнадеждност: „Онова, което ни разправяха за комунизма не се сбъдна, но разказваното за капитализма се потвърди изцяло”.

Закъсняло прозрение, до което може би нямаше да се стигне, ако не бяхме повярвали на лъжата, че Маркс е опроверган от практиката. И че с рухването на комунизма настъпва епоха на истинска свобода и неограничени възможности за всеки.

Ако приложим горе цитираното откровение към днешното управление на държавата, можем да кажем, че всичко лошо, за което още през 2009 г. ни предупреждаваха опонентите на Бойко Борисов, се сбъдна, за разлика от щедрите обещания на бъдещите управници от ГЕРБ, които се оказаха чиста популистка реторика и реклама. Впрочем, „успехите” на правителството биваха отричани от самия Бойко Борисов с всяко негово последващо изявление, решение или действие в противоположната посока. Паническите опити за запълване на дупката в бюджета, инициирани от вицепремиера и министър на финансите Симеон Дянков и одобрени от Министерски съвет и ПГ на ГЕРБ са доказателство за фиаското на широко рекламираната „финансова стабилност”.

Те бяха разкритикувани както от български, така и от някои европейски финансови институции. Например инициативата на министъра на финансите за „инвестиране” на пари от „Сребърния фонд” в държавни ценни книжа (ДЦК), уж за да се повишала тяхната доходност, бе разкритикувана от три институции: Комисията за финансов надзор с председател Стефан Мавродиев, БНБ, съответно и Николай Искров и Европейската централна банка (ЕЦБ), начело с Марио Драги.

В писмото, което ЕЦБ изпрати до нашето Министерство на финансите се намеква дори за санкции срещу България. Не заради самото „инвестиране”, а заради дискриминирането на другите европейски ценни книжа. Както е известно, доскоро парите от “Сребърния фонд” можеха да се влагат единствено в чужди ценни книжа, докато новият законопроект за СФ въвежда изискването за инвестиционен кредитен рейтинг само за небългарските ценни книжа. Освен това, според ЕЦБ, парите от “Сребърния фонд” ще деформират пазара на ДЦК, тъй като лихвите ще станат по-ниски от пазарните. ЕЦБ възразява и срещу опитите на правителството да ограничи автономността на БНБ. Самата БНБ пък е обезпокоена за финансовата стабилност на държавата, кредитния рейтинг и валутния борд. БНБ настоява законопроектът за “Сребърния фонд” да бъде изтеглен и подложен на задълбочена дискусия между Централната банка, Министерство на финансите и Комисията за финансов надзор. Вместо това Дянков, който в живота си не е ръководил дори банков клон, заявява, че

законовата процедура по „раздвижването“ на СФ вече е в ход и връщане не може да има. Той продължава да обещава „светло бъдеще“, както през април 2010 г. обещаваше да излезем от кризата. Удивително е, че неговата идея за по-либерално управление на СФ бе подкрепена от министъра на труда и социалната политика Тотю Младенов. В интервю за Тв 7 той заяви, че е спокоен за начина, по който ще се управлява фондът: „Коригираха се много неща по темата за Сребърния фонд. И синдикатите, и работодателите се изказаха и се стигна до компромис“. Нима синдикатите станаха „съдружници в престъплението“, наречено „инвестиране в ДЦК“ на „белите пари за черни дни“? Или Тотю Младенов за пореден път се изказва, без да се е консултирал с вицепремиера и министър на финансите и представя желаното за действително? Най-вероятно е така. Координацията и комуникацията в това правителство са в остър дефицит, но за това е виновен премиерът Борисов, не разноезичните му министри. Странно е и че министърът на социалната политика, който е и член на УС на „Сребърния фонд“ продължава да твърди, че увеличението на пенсиите догодина ще е с ръста на тазгодишната инфлация. Защото само преди една седмица вицепремиерът Дянков обясняваше как ще се въведе нова формула за индексване на пенсиите: с 50 % от инфлацията и 50 % от ръста на производителността. Някой от двамата не е в час, но едно е сигурно:

ловът на гласоподаватели започна!

Затова правителството оповести намерението си от догодина да вдигне с 20 лв. минималната работна заплата (от 270 на 290 лева). Това, разбира се, ще вдигне и таксите, изчислявани на базата на минималната работна заплата, включително потребителската такса за посещение при лекар. Пенсионерите, на които управляващите обещават вдигане на пенсиите с 4 %, очевидно няма да усетят тази милост, понеже предварително ще са загубили откъм такси, цени на тока, парно, вода, храни и лекарства. Без никаква връзка с увеличението на минималната работна заплата ще поскъпнат горивата и следователно билетите за обществения транспорт. Врѳх на демагогията бе помощта, която предложиха на управляващите популисти американските ТЕЦ (AES „Гълѳбово“ и „Марица-изток 3“), като заявиха, че може да намалят цената, по която продават електричество на НЕК. Нали не сте забравили, че цяла година плащаме авансово тока, който ТЕЦ AES „Гълѳбово“ не беше започнала да произвежда? Нищо че бе открита тържествено от премиера и посланика на САЩ Уорлик. Според 15-годишните контракти, подписани с американските ТЕЦ, България изкупува произведената в тях електроенергия по 126 лв./мВтч. За сравнение - токът от българските ТЕЦ и АЕЦ „Козлодуй“ се изкупува от НЕК поне три пъти по-евтино. Въпреки (или благодарение на това?), че са построени с руска помощ и технология... Актуализираната бюджетна прогноза на МФ за 2013-2015 г., приета преди седмица от Министерския съвет, не разсея

усещанията за свободно падане

а ги засили. Тя е „реалистична” колкото метеорологичните прогнози на синоптиците: на места ще превалява; на места ще е облачно и ветровито; на места ще грее слънце. А там, където мъглите не се вдигнат, ще бъде мъгливо...

Противно на тревожните предупреждения за надвисваща над еврозоната рецесия (10 европейски страни вече са в рецесия), общите планирани разходи на българската държава догодина ще нараснат с 3,6 % (1,051 млрд. лева) спрямо предвидената за 2012 г. разходна рамка. Това нарастване финансовото министерство „обосновава” с хипотезата за очаквания (от него – б.р.) 2,5 % икономически ръст през 2013 г.. Ами ако вместо ръст има икономически спад? Според редица икономисти, рецесията и кризата вече са в България (ако изобщо са си отивали при това правителство). Официално отчитаната безработица е 12 %, а при младежите тя надхвърля 30 %. Светло бъдеще ли?!

Като дял от БВП планираните разходи обаче се свиват с 3,6 %. Само за пенсии се предвиждат допълнително „цели” 221,3 млн. лева, което е увеличение с 3 % в сравнение с 2012 г. Разбираема е тази „щедрост”: 2013 г. ще бъде изборна. Затова ще нараснат и средствата за заплати и издръжка на държавната администрация. При заплатите на заетите в държавната администрация, чиято обща сума се закръгля на 4,05 млрд. лева, увеличението е с 1,25% или 50,4 млн. лева; докато разходите за ток, парно и бензин ще нараснат с 1,5 % (71,4 млн. лева), достигайки до 4,88 млрд. лева. Пенсионери и чиновници, гласувайте за Борисов и този „Господ на герберите” ще ви възнагради! Бойко ще измисли нещо и за ромите, както измисли за уличните псета, създавайки „кучешка полиция”. Така към скъпо платения, но абсолютно ненужен БОРКОР, ще се прибави още една паразитна структура. Гласувайки за Бойко, ще получите и куп политически трупове: от Иван Костов до Яне Янев и Капка Георгиева (Сидерова). Като „бонус” на чиновник ви се дава и Ахмед Доган. Тоест, цялата камарила, гласувала антибългарската декларация за „етническото прочистване”, но отказала да подкрепи вота на недоверие към правителството заради провала на енергийната му политика. От цитираната бюджетна прогноза става ясно още, че България ще завърши 2013 г. с бюджетен дефицит от 1,1 млрд. лева, или 1,5 %. Сиреч, с 16,8 млн. лева повече от планирания за 2012 г. бюджетен дефицит. Като дял от БВП планираният дефицит се свива от 2 % на 1,3%, но дори да се свие над два пъти и да остане „само” 475,2 млн. лв., както се предвижда за 2014 г., пак ще го има. Къде останаха обещанията за нулев бюджетен дефицит? Прогнозата обещава през 2015 г. хазната да е „на нула”, имайки предвид дефицита, но

ако се развиваме все тъй „успешно”

нищо чудно „на нула” да се окажат целите ни финанси. Розовите обещания на кабинета са формулирани при условие, че икономиката се раздвижи по-сериозно. Засега обаче ще се „раздвижат” само парите в “Сребърния фонд”. Противно на твърденията за високия кредитен рейтинг на страната ни, чуждите инвеститори не са се наредили на опашка за български еврооблигации или дялове от големите ни енергийни и други проекти. Просто не вярват на правителство, което си мени позицията по два пъти на ден. Поради спрелия приток на чужди инвестиции, правителството на Бойко Борисов изпадна в остър „дефицит на ликвидност” (безпаричие) и е готово на всякакви авантюри

на принципа: „След нас и потоп!“. Нищо чудно, ако парите във фискалния резерв не стигнат за покриване на държавните задължения, правителството да поиска външен заем при висока лихва: от МВФ, СБ, ЕЦБ, или други кредитни институции. Тогава маските ще паднат, но хората, които с месеци не са получавали заплати, ще приветстват Борисов като Цезар, когато им раздаде мизерни социални помощи и обещания за светло бъдеще в лицето на нов собственик. Разбира се, премиерската щедрост е обикновен предизборен пи ар, което за гладните няма значение. Подаянията са обидни за ситите: все пак хлябът, сиренето, лекарствата, токът, парното и водата са с пари. А със или без премиерската милостиня, цените растат. Например от 1 юли 2012 г. токът ще поскъпне с 10 %. Парното ще поевтинее от същата дата, макар цената на газта да падна с 11 % от 1 април т.г., но фактически „евтинията“ ще засегне само топлата вода. След подписването (след 9 месеца – б.р.) на новия газов договор с Русия, цената на топлото отново може да тръгне нагоре. Диверсификацията на енергоизточниците, разработването на собствените газови находища на сушата и в Черно море, както и строителството на 7-ми блок на АЕЦ „Козлодуй“ ще останат за следващите правителства. Те трябва да оправят и бъркотията с „Росатом“, като платят всичко изработено за АЕЦ „Белене“. Но ако (не дай, боже!) ГЕРБ отново оглави изпълнителната власт през 2013 г., пак ли ще се оправдава с тройната коалиция?

От гледна точка на международното право

България на тройната коалиция и тази на ГЕРБ са една и съща държава. Тя е прекалено малка и слаба, за да откаже да плаща дълговете, натрупани от предишните управляващи. ГЕРБ не са болшевиките в Съветска Русия, които отказали да плащат дълговете на Царска Русия и това довело до икономическа блокада, чуждестранна военна интервенция и гражданска война. В крайна сметка българските гласоподаватели, които се люшкат от един „спасител“ към друг, ще платят и грешките на тройната коалиция, и авантюрите на ГЕРБ. Приемствеността е основно правило във всяка нормална държава, а България не започва и не свършва с Бойко Борисов. Нищо, че след визитата му в Грузия и Армения някои медии го провъзгласиха за „Българския Язон“. (Язон, в гръцката митология, бил шефът на аргонавтите в похода за Златното руно). След туристическите пътувания на Бойко и Компания до Тунис и Катар, очаквахме да го провъзгласят за „Българския Али Баба“, но явно са се разколебали заради по-големия брой на съвременните разбойници. Впрочем, само месец след „най-успешната“ визита на нашия премиер в Катар, военните в тази страна се опитаха да свалят емира. Зла участ сполетя и друг „приятел на България“, американския посланик Джеймс Уорлик, на когото Държавният департамент на САЩ ще прекрати предсрочно мандата. Уорлик, който от нямане на работа стана артист в телевизионния сериал „Стъклен дом“ и един от „господарите на ефира“, ще бъде заменен най-вероятно от Марси Райс, бивш американски посланик в Албания през периода 2004-2007 г. Тя говори турски, испански и френски, но не и български. Дали и в Държавния департамент на САЩ не знаят, че България и Турция са различни държави; и че официалният език у нас не е турски, а български? Уорлик също не проговори български, но това не му попречи да си навира носа и там, където никой не го е канил. Едва ли го отзовават заради оплаквания от страна на българското правителство. Най-вероятно с нещо не е

угодил на някоя американска компания, например „Шеврон“, чиито проучвания за шистов газ бяха забранени от Народното събрание и посланикът не можа да повлияе. Явно и приятелството му с днешните български държавници не донесе желаните дивиденди и не се отрази добре на дипломатическата му кариера. Друг е въпросът, доколко днес управляващите гербери са носители на държавническо мислене, а не политически „калинки“ с кръгозор от максимум един мандат.

В България през последните години „държавническото мислене“ и „приемствеността“ се изразяват единствено в нарушаване на човешките права от страна на различните видове власти и в отказа на държавата да защитава живота и имота на своите граждани срещу т. нар. битова престъпност. (По нарушения на правата на човека сме на трето място в Европа, имайки предвид заведените срещу държавата дела в Европейския съд по правата на човека в Страсбург).

На този фон отказът на държавата да защитава своите граждани в чужбина е съвсем резонен. Затова палестинецът Ашраф, който лежа осем години в либийски затвор заедно с българските медици, успя да осъди Либия като холандски поданик и очаква обезщетение от 1 млн. долара. Нещо, което за нашите медици е непостижимо, докато не заменят българското си гражданство с френско. Нали не друг, а бившата съпруга на президента на Франция Никола Саркози, Сесилия Саркози, доведе от Триполи нашите medici с президентския самолет? Държавата ни и при Бойко Борисов, както никога досега, е мащеха за собствените си граждани, която се сеща за тях само преди избори. Докато кучетата, въпреки че изядоха жив човек, продължават да са обект на постоянни грижи. Достатъчно е под прозорците на правителството да се съберат 100 платени протестиращи срещу „нехуманното“ третиране на помиярите, и правителството тръгва да създава специална „зоополиция“, която ще пази кучетата от хората! А за хората ще бдят видеокамери поради недостиг на полицаи.

Не държава, а разграден двор на ТКЗС след ликвидация! Двор, където се прескачат чужди дипломати - шпиони, контрабандисти, религиозни фанатици, терористи и пр. Това е истината. А както казвал един гръцки философ: „Платон ми е приятел, но истината ми е по-скъпа!”

{comments on}